کیمیا ګر

ناول

لیکوال پاولو کویو

خلاصه او ژباړه: صفیه حلیم

د لیکوال په اړه

د پرتګالي ژبې نامتو ناول، " کیمیا ګر" دپاولو کویو له خوا په ۱۹۸۸ م کې له چاپه راوتلو. له هغې راهیسې دا کیسه په ۶۷ ژبو کې ژباړل شوې او په ۱۵۰ ملکونو کې ولوستونکي لري.
پاولوکویو د برازیل اوسېدونکې دې او په ۱۹۴۷ م کې په "ریو ډي جنیرو" کې وزیږېدو. د ځوانۍ په درشل کې ده غوښتل چې لیکوال شي او تل به یو باغي په شان خبرې کولې. د خپل چلن له کبله درې وارې پاګل خانې کې داخل کړې شو چې دې به ترې وتښتېدو. اخر دمور پلارپه خوښه د حقوقو پوهنځې یې ولوستو. د ۱۹۶۰ م په کلونو کې دې لکه د نورو ځوانانو د جنوبي امریکه او اروپاي ملکونو کې وګرځېدو. هغه د نورو لیکنو سره سره سندرې هم لیکلې.

Ketabton.com

کیسه

هغه ځوان شپون "سانتیاګو" نومېدو چې ماښام د خپلو پسونو د رمې سره په بیدیا کې د یو کلیسا کنډوالو ته ورسېدو. د دې کلیسا چت لا پخوا غورځېدلې و او اوس پکې د اینځر او د توتانو ونې راټوکېدلې وې. په ځینو ونو کې د مصر شهتوت هم شنه شوي و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپون د شپې لپاره هلته تم شو او ټوله رمه يې له ماتې دروازې وردننه شو.
په هغه دروازه يې څو دړې ودرولې چې رمه يې اخوا ديخوا ولاړه نشي.
په دې سيمه کې ليوان نه و خو يو ځل پخوا ترې يو ځاروې تښتېدلې و نو
.يبا ټوله ورځ ورپسې لالهانده گرځېدو
ده پخپل واسکټ د فرش يوه برخه پاکه کړه او سملاستلو. هغه کتاب چې
تر اوسه يې پورا نه و ولوستې، د سر لاندې کېښودو، " بايد زه غټ کتابونه
ولولم چې په ولوست يې زيات وخت تېرېږي اوبالښت لپاره ښه وي. ده د
کتاب لومړې پاڼه ولوستله چې پکې د يوې جنازې زکر و او ډېرخلک وچې
گران نومونه يې و. ده ځان سره وويل، که يو ورځ زه کتاب وليکم نو
.خلک به پکې لږ وي او نومونه به يې اسانه وي
دې چې له خوبه راويښ شو نو لا تيار وه. د مات چت نه يې په اسمان کې
يو څو ستورې ليدې شول. ځان ته يې وويل، " لږ نور خوب به وکړم" يو
څو شپې کېدې چې ده يو خوب ليدلو او نن د خوب د پورا کيدو نه وړاندې
دې راويښ شوې و. ده هغه اوږد کوتک ته لاس کړو چې په معمولي
خوزښت به يې ډېر ځاروې راپاسول. داسې لکه چې په يو مرموز شې د
هغه کوتک سره تړلې و. دې د تېرو دوو کلونو نه شپون و او رمه به يې د
خواړو او اوبو په لټون گرځووله. ځان سره يې وويل، " دومره راسره
عادت شوي دې چې زما د کار په محال وېش خبرې دې. داسې هم کېدې
"شوه چې زه د دوي په محال ويش پوهيدلې
څو پسونه لږ وروسته راويښ شول او شپون نورد نومونو په اخيستو يو يو
راپاسوو. داسې يې گڼل چې دې هغوي ته هر څه چې واي، دوي پرې
پوهېدې. کله کله به يې دوي ته د خپل کتاب هغه برخې هم ولوستلې چې
پخپله به يې خوښ شو. کله به يې د خپل يواځېتوب يا د خوښۍ کيسه ورته
وکړه. د کومو بانډو نه چې به تېر شو نو د هغې په اړه به يې خپل نظر
.پسونو ته ويلو
د تېرو څلورو ورځو نه ده ورته د تجار د لور خبرې کولې. تجار په هم
هغه کلي کې اوسېدو چې د څلورو ورځو مزل ورته پاتې و. شپون دې
کلي ته تېر کال تللې و. تجار وچ توکي پلورل او په دې يې ټينگار کوو
چې د پسونو وړۍ به د ده په مخکې اوويستل شي چې څوک يې دوکه
نکړي. شپون ته خپل يو ملگري د تجار درک ورکړې و او هلته چې
ولاړو نووې ويل " زه د خپلو پسونو وړۍ خرڅول غواړم." د هغه په

(c) ketabton.com: The Digital Library

دکان کې ډېره ګڼه ګوڼه وه نو تجارورته وويل چې تر غرمې انتظار دې وکړي. شپون د دکان د دهليز په پوڼو د خپلې خلتې نه کتاب رااوويستو او په مطالعه بوخت شو.
" خداې خبر شپانه څنګه کتابونه ولوستلې شي؟" د ده څنګ ته يوې جينۍ ووېل. هغې د اندلس د جينکو لباس اغوستې و، ويښته او سترګې يې تور و او لکه د يو فاتح مخ يې لرلو. ده ورته ووېل " زه د کتابونو نه زيات د خپلې رمې نه زدکړه کووم." بيا دوې دواړه په خبرو شول او تر دوو ساعتونو يې خبرې کولې.
جينۍ د تجار لور وه او د کلي د ژوند په اړه يې ووېل چې هلته ټولې ورځې يو شان وي. شپون ورته د اندلس د ورشوګانو او د ځينو ښارونو په اړه خبره وکړه چې دی پکې ايسار شوې و. د پسونو پر ځاې د يوې جينۍ سره خبرې د ده لپاره ښه بدلون و. جينۍ ترې پوښتنه وکړه، " تا ولوستل له کومه زده کړي دي؟" شپون ووېل " په ښوونځې کې، لکه د نورو په شان" جينۍ ووېل، " ته چې ولوست کولې شې نو بيا رمه ولې پيايې؟
شپون په ځواب کې څه نشو ويلې او خبره يې واړوله. دې پوهېدو چې جينۍ به چرې هم د ده په خبره پوه نشي. ده ورته د خپلې مسافرۍ کيسې کولې چې جينۍ په حيرانتيا اورېدې. شپون ته دې حالت خوند ورکړو او ارمان يې وکړو چې کاشکه تجار پخپلو کارونو نور هم بوخت پاتې شي او دې درې ورځې هم هلته ناست ووسي. خو تجار له غرمې وروستو اوزګار شو او ده ته يې د څلورو پسونو د وړۍ لېرې کولو ووېل. شپون ته يې پېسې ورکړې او وې ويل، " بل کال ته بيا راشې"
اوس کال تېر شوې و او په څلورو ورځو کې دې هغه کلي ته تلونکې و. ده خپلو پسونو ته ووېل، " که زه له هغې جينۍ هېر ووم نو هيڅ فرق نه کوي، زه د ډېرو نورو کليو جينکۍ پيژنم" خو پخپل زړه کې يې احساس کولې شو چې هغې جينۍ ورته له نورو توپير لرلو.
لمرپه ډوبېدو و او ده د رمې مخ د لمر لورې ته کړو. د پسونو په اړه يې سوچ وکړو چې دوې يواځې د خوراک او د اوبو په غم کې وي، نور د هيڅ شې پرواه نه لري. بيا يې د خپل خوب په اړه چرت وهلو چې بېګا يې بيا ليدلې و. هغه د شپې څه نه و خوړلې او سهار وختې يې رمه روانه کړه. لمر اوس تود او په دې وخت به د هسپانيې ټول خلک د غرمې ويده و. د شپې به هوا يخه شوه او ده به خپل واسکټ په ځان تاو کړو. اوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه کاله کېدې چې دې د اندلس په لر و بر کې گرځېدلې و. د ټولو ښارونو نومونه يې زده و. دا ځلې يې هوډ وکړو چې هغې جينۍ ته به واي چې ده څنگه ليک ولوست زده کړي و.
دې د شپاړسو کالو ترسن پورې مکتب ته تلو او د مور پلار يې ارمان و چې دې پادري شي. د کروند گرو لپاره دا د وياړ خبره وه چې زوې يې پادري شي. ده هسپانوي او لاطيني ژبې زده کړې خوغوښتل يې چې د ټولې نړۍ په اړه معلومات وکړي. د انسانانو په اړه يې پوهه غوښتله.
اخر يوه ورځ پلار ته چې پټې يې اوبه کول، وويل چې دې د مذهب سره هيڅ علاقه نه لري او گرځېدل غواړي.
پلار ورته وويل. " زويه، زمونږ له کلي د ټولې نړۍ خلک تېرېږي. دوي د نويو شيانو په لټون راغلي وي، خو کله چې بېرته ځي نو هيڅ بدلون پکې نه وي " زوې ورته وويل، " زه هغه ماڼۍ ليدل غواړم چې دا سيلانيان پکې اوسېږي." پلار ورته وويل. " دوي چې زمونږ کليو ته راشي نو واي ټول عمر دلته پاتې کېدل غواړي، گوره بچيه، دوي ډېرې پيسې او د سياحت لپاره وسايل لري. په مونږ کې يواځې شپانه سياحت کولې شي چې د خپلې رمې سره گرځي. " زوې ورته وويل، " ښه نو بيا زه به د شپنو ژونديپل کړم" پلار ورته نور څه وونه ويل. په بله ورځ يې يوه کسوړه د ده په لاس کېښوده چې پکې د لرغوني هسپانيې د سرو زرو درې سيکې وې. ورته يې وويل، "يوه ورځ مې زمکه اړوله نو په دې پټيو کې مې موندلي وې، ما ستا لپاره دا د ميراث په توگه وساتل. اوس پرې پسونه واخله او څروه يې." بيا يې زوې ته دعا وکړه او دې يې رخصت کړو.
شپون سره اوس د پسونو نه علاوه د لبڼ دبڼ لپاره يو واسکټ او يو کتاب و. کله چې لمر پرېوتو نو ده چرت وهلو، " زه به سبا تر غرمې " تعريفه " ښار ته ورسېږم، هلته به د دې کتاب په بدل کې يو غټ کتاب واخلم، ړيره به وخرېم، ويښته به لنډ کړم او ډوډۍ به واخلم. د جينۍ په اړه يې هم سوچ وکړو. خو دا منفي خيال يې نشو کولې چې هغه به واده شوې وي. ده د خپل خوب په اړه چرت وهلو او ناڅاپه د چا خبره يې په زړه شوه چې په تعريفه کې يوه سپين سرې ښځې خلکو ته د خوبونو تعبير ښودلو.
په بله ورځ شپون د هغې سپين سرې مېرمنې د کور په يوه کوټه کې ناست و او هغې د ده دواړه لاسونه پخپل لاس کې نيولي، څو دعاگانې وويلې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېر وخت هم دغسې تېرشو نو ده خپل لاسونه ترې راښکل " زه خو درته د لاس ښودلو له نه يم راغلې." ښځې ورته وويل، خوبونه د خداې ژبه وي، ما ته خپله معاوضه راکړه او خوب راته بيان کړه. " شپون اوس پښېمانه و چې ولې دلته راغلو خو خپل خوب يې ورته وويلو، " ما دوه وارې دا خوب ليدلې دې، چې زه د خپلې رمې سره په ورشوکې يم. يوه ماشومه راښکاره شي او څو شېبې د پسونو سره لوبې کوي. بيا ناڅاپه ما پخپلو دواړو لاسونو کې اوچت کړي او د مصر په اهرامونو مې ور واچوي. ماشومه راته واي، که ته دې ځاې ته ورسېدې نو يوه پټه خزانه به ترلاسه کړې. کله چې ماشومه راته د خزانې اصل ځاې راښاي نو زه ".راويښ شم. دواړه ځلې هم داسې شوي دي

ښځې څو شيبې غلې پاتې کېدو وروسته وويل، " زه اوس تا نه هيڅ معاوضه نه اخلم، خو که هغه خزانه دې وموندله نو لسمه برخه به يکې زما وي." شپون په خندا شو او د تعبير د څو پېسو په سپما خوشاله شو. ورته يې وويل، " ډېر ښه تعبيردې " ښځې ورته وويل، " ما سره لوز وکړه او ځوگند پورته کړه چې زه تا ته کوم تعبير ښايم، د دې په بدل کې به ما ته د ".خزانې لسمه برخه راکوې

شپون ورته ځوگند وخوړو چې د ده غوښتنه به پورا کوي. ښځې ورته وويل، " د مصر اهرام وجود لري او ته بايد هلته ورشې او هغه خزانه پېدا کړې چې ته به پرې ډېر شته من شې" شپون حيرانه او وېزاره شو. د دومره وړوکې خبرې لپاره دلته د راتلو څه اړتيا وه ؟ خو بيا يې زړه تسلي شو چې د تعبير لپاره يې پيسې نه وې ورکړې. د ښځې نه يې پوښتنه وکړه چې دې به مصر ته څنگه ځې؟ هغې وويل، " دا زه درته نشم ويلې، زما کار د خوب تعبير ښودل و" شپون وويل، " او که زه چرې هم مصر ته ولاړ نه شم نو بيا؟" ښځې وويل، " بيا هيڅ مه راکوه ...داسې به په لومړي ځل خونه وي...ډېرو خلکو راسره داسې کړي دي چې معاوضه يې رانه "وخوړه. بس اوس ولاړ شه چې ډېر وخت دې راضايع کړو

هلک مايوسه شو او هوډ يې وکړو چې بيا به په ژوند پخپلو خوبونو باور نه کوي. ده خپل پسونه د يو ملگري سره پرېښې و. بازار ته ولاړو، د خپل وړوکي کتاب په بدل کې يې لوې کتاب واخستو او څه د خواړو شيان يې هم راوړل. ده په ښار کې له خلکو سره ليدل چې د ده د سپل خونده وره

(c) ketabton.com: The Digital Library

برخه وه. غرمه د يو دکان سيوري کې کېناستو او چې ډوډۍ يې وخوړه نو د کتاب په ولوستلو يېپېل وکړو.
شپون د دکان په پونړو ناست و چې يوسپين ږيري راغلو او ورسره کېناستو. ده سره يې خبرې کولې خو شپون ورسره په سمه خله ونه غږېدو. خپل کتاب ته يې کتل خو د تجار په وړاندې د پسونو د وړۍ لرې کولو په اړه يې چرت وهلو. بوډا ترې د کتاب پوښتنه وکړه او شپون غوښتل چې هلته نه پاسي او ليرې په يو بينچ کېني. خو بيا يې د پلار خبره په زړه شوه چې د سپين ږيرو احترام کول پکار دي.
کتاب يې سپين ږيري ته ورکړو. خو په اصل کې ده د کتاب نوم نشو تلفظ کولې نو فکر يې وکړو چې که بوډا هم ورباندې نه پوهېدو نو پخپله به پيکه شي، بوډا د کتاب پاڼه واړوله او وې ويل، " دا ډېر خشک کتاب دې"
شپون ټکان وخوړو چې بوډا هغه کتاب له ده وړاندې ولوستې و. که دا خشک و نو وخت يې لرلو چې بدل يې کړي. بوډا وويل، "په دې کې هم هغه څه ليکلي دي چې په نورو کتابونو کې دي" شپون د سپين ږيري لباس ته وکتل چې د عربانو په شان و اواندازه يې ولګوله چې دې به د افريقا نه راغلې وي چې د "تعريفه" نه د څو ساعتو په مزل وه او د کشتۍ د لارې يو خليج نه په تېرېدو ورته خلک تلې شول. د ښار په بازارونو کې به ډېرعربان ښکارېدل.
ده له سړي د ځاې پوښتنه وکړه نو هغه وويل، "زه د ډېرو ځايونو يم او زما نوم " مالکي زيديک" دې. " له ده يې وپوښتل، " ته څومره پسونه لرې؟" شپون وويل، " ډېر دي" ده احساس کوو چې هغه سړې د ده په اړه له ډېر څه نه خبر و او ده غوښتل چې ځان ترې خلاص کړي. کتاب يې بېرته وغوښتو نو سپين ږيري وويل، " که ته ما ته د خپلو پسونو لسمه برخه راکړې نو زه به د پټې خزانې په لټون کې ستا مرسته وکړم".
شپون ته خپل خوب را ياد شو او په زهن کې يې هر څه واضح شول. داسې يې انګېرله چې دا سړې د هغې مېرمنې مېړه دې چې رانه يې معاوضه وانخسته. اوس دې ترېنه پسونه غواړي چې يو څه رانه بوت کړي. پخوا له دې چې هلک ورته څه ويلې وې، سړي خپله امسا واخسته او د دکانونو مخ ته په شګه يې څه وليکل. د ده له سينې يوه وړانګه راوځليده چې د شپون سترګې يې خيره کړې. سړي د خپلې ټوپۍ سره هغه وړانګې پټې کړې او د شپون ديد چې سم شو نو په شګه ليکلي الفاظ يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولوستلې شول. هلته د خپل مور، پلار اود هغه مکتب نوم یې ولوستل چې
ده پکې سبق ویلې و. د تجار د لور نوم هم لیکلې و، سره له دې چې هغه
پخپله تر اوسه د هغې له نوم خبر نه و. هلته داسې شیان لیکلي و چې په
.باره کې یې ده ته هیڅا خبره نه وه کړې
سړي ترې پوښتنه وکړه، " ته رمه ولې پیاې؟ شپون وویل، " زه سېل کول
غواړم ځکه" سپین ږیري یو نانوای ته اشاره وکړه چې د تنور مخ ته ولاړ
و، " کله چې دې ماشوم و نو د سیاحت ارزو یې لرلو، خو لومړې د نانوای
هټۍ یې پرانستله چې څو پیسې وګټي او سپما کړي. کله چې دې زوړ شي
نو د یوې میاشتې لپاره به افریقه ته ولاړ شي. دې به چرې احساس نه کوي
"چې خلک د خپل خوب درېښتیا کولو صلاحیت هم لري
سړي د کتاب پاڼې اړولې او یو متن یې ورته ولوستلو. ده ته دا کار
مداخلت ښکاره شو او پوښتنه یې وکړه" ته دا ولې ما ته ښاې؟ سړي
وویل، "ځکه چې زه غواړم ته پخپل قسمت ځان پوهه کړې. که غواړې
چې د خزانې په اړه درته څه ووایم نو سبا په دې وخت راته د خپلې رمې
.لسمه برخه راکړه." بیا دا سړې د بازار په یو ګوټ پیر ورک شو
شپون بیا د کتاب په ولوستلو بوخت شو خو اوس یې فکر بل ځاې و. دې
نانوای ته ولاړو او یوه ډوډۍ یې ترې واخسته. د ډوډۍ په خوړلو دې ښار
کې وګرځېدو او هغې ودانۍ ته ورسېدو چې په یوې کړکۍ کې خلکو افریقه
ته د تلو لپاره ټکټونه اخستل. دې څه وخت هلته ولاړ و او سوچ یې کوو
چې که یوه پسه خرڅه کړي نو افریقه ته تلې شي. بیا د خپلو پسونو ته د
تلولپاره په لاره روان شو. کله چې دې د ښار د لرغونې ماڼۍ څنګ نه
.تېرېدو نو د ډېرو جوړ په هغو پونیو وختلو چې بره دېوال ته تللې وې
یو چا ورته وېلي و چې له دې پونیو د سمندر نه وراخوا د افریقه زمکه
ښکارېده. دا یې هم اورېدلي و چې یو وخت عرب قبایلو ټوله هسپانیه نیولې
وه. بره له دیوال هغه ټول ښار لیدې شو. هغه وخت باد دده په مخ
ولګیدو. دې باد ته به خلکو " لیوانتر" ویل چې د شمالي افریقه مسلمانان
ورسره راغلي و." هغه چرت وهلو چې د پسونو سره پاتې شي او که
خزانې پسې ولاړ شي. یو هغه څه و چې دې ورسره اشنا و، د بل ارمان
یې لرلو. بیا ځان ته یې وویل، " ما خپل مور پلار پرېښودل او هغوي به
" اوس عادت شوي وي، زما پسونه به هم بې له ما عادت شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بله ورځ ده شپږ پسونه له ځانه سره کړل او هم هغه دکان ته ولاړو چې مخې ته یې د سپین ږیري سره لیدل. هغه ته یې وویل، " زه حیران یم چې زما ملګري رانه ټول پسونه وپلورل او ویل یې چې د ده رمه ساتل خوښېده " سپین ږیري وویل، " هم دغسې کېږي، دې ته د حمایت اصول واي چې یو ځواک درته د بریالیتوب لاره هواروي" بیا هغه د پسونو معاینه وکړه. یوه پسه پکې ګوډه وه خو هلک ورته وویل چې دا د دې عېب نه دې ځکه دا په ټوله رمه کې هوښیاره وه او ډېره وړی به یې ورکوله.
سړي د خزانې په اړه ورته وویل چې دا د مصر د اهرامونو سره نږدې ده او د دې په لټون په هر یو شګون ځان خبروې. داسې شګون په لاره به درته ښکاره کېږي. په دې وخت کې یوه لولکی (پرپرکې یا بورا) د دوي ترمنځ په الوت شوه. ده ته د خپل نیکه خبره را په زړه شوه چې کله یو پتنګ، پرپرکې یا چرچری ستاسو په منځ کې راشي نو دا ښه شګون وي.
سپین ږیري وویل، " ستا نیکه ریښتیا ویلي دي، دا ښه شګون وي" شپون حېرانه شو چې هغه څنګه د ده د زړه په خبره پوهه شو؟
سپین ږیري خپله قبا ورته پرانسته نو دې لا نورحیرانه شو. د ده په سینه د سرو زرو یوه تخته ځوړنده وه چې ورباندې په الماسو ډېرو څه لیکلي و.
هم د دې تختې ځلا هغه پرون لیدلې وه. هغه سړي په تخته کې لګېدلي دوه کاڼي رابیل کړل چې یوسپین او بل تور و. " دا ډبرې " یوریم او تهومیم" نومېږي. توره ډبره د " مثبت " یا د " هو " مانا ورکوي او سپینه د منفي یا د " نه " کله چې ته په شګون پوهه نشې نو دا ډبرې به درسره مرسته وکړي. خو یاد لره چې خپلې فېصلې به پخپله کوې"
شپون هغه ډبرې خپلې کسوړې کې کېښودې نو سړي ورته وویل، " دا مه هېروه چې د هرې پېښې سره به ته یو وارمخ کېږې. او د دې مانا به دا وي چې نور به هغسې نه کېږي. د شګون ژبه یاد ووساته او تر ټولو مهمه دا چې تر وروستی نتیجې خپل برخلیک مه هئروه." یوه کیسه یې ورته وکړه چې د خزانې لټون سره سره د خداې پاک د ښکلې نړی ننداره دې هم وکړې.
شپون چې د افریقه بندري ښار طنجه (طنجیر) ته ورسېدو نو هلته په یوې شراب خانې کې کېناستو او خلکو ته ځیر شو. سړو چلمونه څکول، ښځې په ډلو کې ګرځېدې خو مخونه یې پټ و، په منارونو کې ازانونه و او خلکو په ګډه پر زمکه سجدې لګولې. ده ته دا هر څه عجیبه ښکارېدل خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې خفه و چې په عربي ژبې نه پوهېدو. چرت يې وهلو چې د دی ژبې نه پوهېدل به تر مصر د ده سفر اوږد کړي.

د پسونو په خرڅولو د ده کسوړه اوس د پيسو ډکه وه او زړه يې جوړ و چې دې به چرې يواځې نه وي. کله چې دې د پسونو سره ګرځېدو نو د زمکې او د اسمان په مشاهده او د لارې د موندلو هنر يې زده کړې و. په دې خبرو چې د مارغه شته والې ښاي چې په هغه زمکه به مار وي او چرته چې بوټې وي نو اوبه ورسره نږدې وي. ده له پسونو ډېر څه زده کړي و. د ترخو چايو نه يې ګوټ وکړو نو يو چا ترې په هسپانوي ژبې پوښتنه وکړه، " ته څوک يې؟ دې ارامه شو اوهغه عرب ته يې وکتل چې ږيره يې خرېلې او دريشي يې کړې وه. دې د هغه ښار اوسېدونکې ښکاريدو.

سړی ورسره کښيناستو نو چاې يې راوغوښتې او خبرې يېپيل کړې. د شپون نيت و چې ده ته د خزانې په اړه وواي خو بيا يې ژبه ونيوله چې هسې نه دې هم رانه لسمه برخه پکې وغواړي. ورته يې وويل چې دې د مصر اهرام ليدل غواړي. عرب ترې پوښتنه وکړه چې "د هغې لپاره خو ډېرې پيسې پکارې دي، ته دومره سرمايه لرې؟"

شپون ته دا پوښتنه عجيبه ښکارېده خو بيا يې د سپين ږيري خبره رايادە شوه چې " کله ته په ريښتيا يو څه غواړې نو د نړئ هر شې د دې په تر لاسه کولو کې درسره مرسته کوي. " ده د واسکټ نه د پيسو کسوړه راوويستله اوهغه سړي ته يې ښکاره کړه. هغه وخت د شراب خانې خاوند د دوي خبرې په غور اورېدې. د پېسو د کسوړې په ليدو دې د دوي ميز ته راغلو او د هغه بل سړي سره يې په عربي ژبې خبرې وکړې. دې يو څه په قهرو. هغه کس ورته وويل،" دې غواړي چې مونږ له دې ځايه ووځو" شپون د مشروباتو د پېسو ورکولو هڅه وکړه نو د شراب خانې خاوند دې له متو ونيولو او په قهر يې ورته څه وويل. شپون له ده لوړ دنګ و او کولې يې شول چې ورسره پرزونې وکړي خو دې هلته مسافر و.

بل کس هغه يوې خوا ته ورټېله کړو او شپون يې له هغه ځايه راويستلو. بيا يې وويل، " دې ستا پېسو ته غل دې، طنجه د نورو افريقاي ملکونو په څېرنه دې. د دې خپل غله اوډاکوان دي. سبا به قاهرې ته روان شو خو زه به دوه اوښان واخلم او د دې لپاره مې پيسې پکارې دي" شپون ورته د پېسو کسوړه ورکړه او دوي د ښار په کوڅو کې روان شول. يو لوې ميدان

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې رنګا رنګ شيان په هټيو کې پلورل کيده. شپون ننداره هم کوله او په هغه سړي يې نظر ساتلې و. يو وخت يې په زړه کې وګرځېدل چې د پيسو کسوړه ترې بيرته واخلي خو بيا يې چرت ووهلو چې دا د ملګرتيا اصول نه وي. دواړه روان و او کله کله به د خلکو په ګڼه کې هغه کس وړاندې يا وروسته شو. يوې هټۍ کې شپون يوه ښکلې توره وليده اوورته ودرېدو. مخ يې واړوو چې ملګري ته ووايي چې د هغې بيه ورته معلوم کړي خو هغه ورک و.

ده څو شېبې اخوا ديخوا وکتل خو داسې يې څرګنده نکړه چې دې وارخطا و. د خلکو ګڼه دومره وه چې ځان ته يې وويل، هم دلته به وي. ډېر وخت چې هغه ښکاره نشو نو دې په هم هغه ځاې کېناستو. وخت نور هم تېر شو، ازان ووشو او خلکو لمونځ وکړو. بيا هر چا خپله هټۍ وتړله او بازار خالي شو. شپون هم هلته ناست و چې لمر په ډوبېدو شو. ده چرت وهلو چې نن د لمر خاته پر وخت دې د يو بل ملک اوسېدونکې و، د ده شپېته پسونه و، د تجار لور سره د ليدو ارماني و. اوس د ورځې په پاې کې دې په داسې ملک کې مسافر ناست و چې په ژبه يې نه پوهېدو او يوه پيسه يې هم نه لرله.

بازار تش و او شپون په ميدان کې يواځې ناست و. ځان ته يې زړه بد شو او له سترګو يې اوښکې توې شوې. ده چرې د خپلو پسونو مخ ته هم نه و ژړلي او اوس خجالت، خداې ته يې ژړل چې ورسره يې ښه چلند نه وکړې. بيا يې سوچ وکړو، هغه څوک چې په خوبونو باور کوي، خداې هم ورسره دا سلوک کوي. ده خپله کسوړه پرانسته چې که پکې د بيړۍ د خواړو نه پاتې ډوډۍ يوه ټوټه پرته وي خو هلته د ده واسکټ، کتاب او د سپين ږيري له خوا دوه ډبرې ايښې وې.

د ډبرو په ليدو د ده زړه ډاډه شو. که دا خرڅ کړي نو د بيرته تلو ټکټ يې پرې اخستې شو خو اوس به بېدار ووسي. ډبرې يې په جيب کې کېښودې او چرت کې شو. د شراب خانې خاوند ورته په عربي کې خبرداري ورکوو چې هغه سړې غل و. ده په جيب کې په ډبرو لاس وهلو داسې لکه چې دا يوه خزانه وه. د سپين ږيري خبرې يې را په زړه شوې چې يوريم او تهوميم نومې ډبرې به درته د شګون په پوهنه کې مرسته وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده هغه ډبرې له جیبه راوویستې او بیا یې په کسوړه کې واچولې. هغه وخت یې فکر وکړو چې د سپین ږیري خبره ازمویل پکار دي. کسوړه کې یې د یوې ډبرې د نیولو هڅه وکړه خو په دې هڅه ډبرې په کسوړې کې یوې سوري نه بهر وغورځېدې. تر هغې دې خبر نه و چې د ده کسوړه سوری شوې وه. دې په زمکه ټیټ شو او دواړه ډبرې یې راواخستې. د ده زړه اوس خوشاله و چې سپین ږیرې ورسره و او د ډبرو په غورځېدو .ده ته یو توری رایاد شو

شپون د چا په غږ راویښ شواو وې لیدل چې دې د بازار په منځ کې ویده و. سترگې یې وغړولې او د عادت له مخې یې د خپلو پسونو لټه وکړه. خوشاله شو چې د خپلې رمې نه بې غمه و، یوه ازادي یې احساس کړه چې دې اوس هر چرته تلې شو. راپاسېدو او ورو ورو روان شو. په یو ځاې کې د خواږو پلورونکي خپله هټۍ د یو لرگین څپر لاندې جوړوله. هټۍ وال خوشاله په کار لگیا و. شپون د ده سره د څپر په اودرولو کې لاس وکړو او چې دا تیار شو نوهټۍ وال ورته د ورځې لپاره جوړېدونکي خواږو لومړۍ ټوټه ورکړه. شپون ترې مننه وکړه او د خواږو په خوړلو وړاندې ولاړو. هلته نور هټۍ وال هم په کار اخته و او یو یې په هسپانوي او بل یې په عربي ژبه خبرو ولیدل. داسې ښکارېده چې هغوي د یو بل په ژبه پوهېدل. په دې څو شېبو کې هغه دا زده کړي و چې د خبرو لپاره د ژبې پوهنه ضرور نه وه. دې د طنجه په کوڅو کې روان و او د سپین .ږیري خبره یې یادوله چې هر څه یو څپر وي

د دې ښار په یوې غونډۍ د بلورو پلورونکې تجار سهار راویښ شو او د هره ورځ په څېر یې ځان نارامه احساس کړو. ده د تېرو دېرشو کالو نه په دې غونډۍ د بلورو توکي پلورل. خو اوس یې مشتریان کم شوي و. د ده بل کسب نه و زده، بس هم دغه بلور یې ژوند و. یو وخت به ورته د اروپا خلک راتلل او د بلورو توکي به یې اخیستل، گټه یې ډېره وه خو اوس یو بل ښار " سیوټا " کې لوې بازار جوړ و او سپلانیانو به خپله سودا هلته .کوله

په دې غونډۍ د ډېرو خلکو کاربار ته زیان ورسېدو او هټۍ یې تړلې، نورو ځایونو ته تللي و. خو د بلورو د تجار لپاره بله لاره نه وه. کله کله به یو چا د ده په هټۍ کې سر ښکاره کړو او یو نیم شي به یې ترې واخستو. نن هم هغسې ورځ وه. له سهاره دې اوزگار ناست و. خو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرمي له ډوډۍ لږ وړاندې يو ځوان د ده دکان مخ ته ودرېدو. د ده جامې سمې وې خو هټۍ وال پوه شو چې هغه پېسې نه لرلې. دې د ډوډۍ لپاره تلو خو اوس وځنډېدو تر څو هغه ځوان ولاړ شي.
د هټۍ د پاسه په يو بورډ ليکلي و چې دلته په ډېرو ژبو خبرې کيږي. هغه ځوان وردننه شو او هټۍ وال ته يې وويل، " که ستا خوښه وي نو زه به په شيشو کې اېښې د بلورو لوښي درته پاک کړم، په دې حال خو هيڅوک به درنه وانخلي" هغه د هټۍ وال د ځواب انتظار ونکړو او وې ويل، " د دې کار په بدل کې راته يو څه ډوډۍ راکړه" هټۍ وال تر هغې ورته هو يا نا نه وو ويلې.
شپون سره نور څه نه و او په دې ښار کې ورته خپل واسکټ بېکاره ښکارېدو. دا يې راواخستو او د بلورو لوښي او زينتي توکي يې پرې پاک صفا کړل. دې نيم ساعت په دې کار بوخت و او په دې وخت کې دوه مشتريان راغلل او سودا يې وکړه. کله چې ده کار خلاص کړو نو هټۍ وال په دروازه يو بورډ وځړوو او دې يې ځان سره نږدې ريستوران ته بوتلو. دوي په ميز کېناستل، نو تجار وويل، " تا ته د صفاي اړتيا نه وه. په قران کې امر شوې دې چې اوږي کس ته ډوډۍ ورکړئ. " شپون پوښتنه وکړه، " نو بيا ولې دې رانه کار واخستو؟" هټۍ وال وويل، " ځکه چې په بلورو ډېره خاوره پرته وه او مونږ دواړو ته پکار وه چې د خپل زهن نه منفي خيالاتو خاوره مو ليرې کړې وې"
له ډوډۍ وروسته هټۍ وال ورته وويل، " زه غواړم چې ته زما په هټۍ کې کار وکړې، ځکه ته چې هلته وې نو دوه مشتريان راغلل او دا يو ښه شگون و" شپون ورته غاړه کېښوه، " زه پاتې ټوله ورځ به درسره کاروکړم، ټول دکان به درته پاک کړم. په بدل کې مې څو پېسې پکارې دي چې سبا مصر ته روان شم" هټۍ وال وخندل، " که ته ټول کال هم زما په دکان کې کار وکړې او گټه مو هم وکړه نو ته به دومره پيسې ونلرې چې مصر ته پرې ولاړ شې. ته خبر يې چې د دې سيمې او د مصر تر منځ يوه لويه صحرا ده"
دوي دواړه ډېر وخت خاموشه ناست و او شپون غوښتل چې دې مړ شي نو ښه به وي. هټۍ وال هغه خوشالي چې ټوله ورځ د ده په څېره ليدلې وه اوس نه ليده. ورته يې وويل، " زويه، زه به دومره پېسې درکړم چې بيرته

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل ملک ته پرې ولاړ شي. " شپون پاسېدو، خپله کسوړه يې پرغاړه کړه "او وې ويل، " زه به درسره کار کووم، چې يو څو پسونه پرې واخلم شپون تر يوې مياشتې د بلورو د تجار سره کار وکړو او اندازه يې وشوه چې دا د ده د خوښې کار نه و. تجار ټوله ورځ به ورته کتل او وېنا به يې کوله چې څه شې مات نکړي. خو ده کار جاري وساتلو او د هټۍ وال سختې خبرې يې هم په صبر زغملې. ده چې هر شې وپلورلو نو ګټه به يې د شپون سره شريکه کړه. ده اوس څو روپۍ سپما کړې وې او حساب يې وکړو چې که همدغسې کارکېدو نو په کال کې به د دې جوګه شي چې څو .پسونه واخلي

يوه ورځ يې هټۍ وال ته وويل، " زه غواړم چې د زينتي شيانو لپاره د شيشې يوه الماریٔ جوړه کړم. دا به له هټۍ بهرکېږدو چې د غره ډډې نه تېرېدونکي سيلانيان يې ووينې. تجار وويل، " ما چرې هم داسې الماریٔ نه ده جوړه کړې او که بهر مو کېښوده نو خلک به ورسره ټکر وکړي او هر څه به مات شي" شپون وويل، " زه چې کله د رمې سره په بېديا ګرځېدم نو هلته پسونو ته د مار د چيچلو خطر و خو ما به بيا هم رمه ".بېوله

تجار يو مشتري ته پام وکړو چې درې لوښي يې ترې واخستل. د ده کاربار اوس د پخوا په شان روان شوې و او نه يې غوښتل چې اضافه څه وکړي. د شپون نه يې پوښتنه وکړه، " ته د مصر اهرام ته ولې تلل غواړې؟" ده اوس د خزانې د خبرې نه ډډه کوله نو ورته يې وويل، " ما د دوي په اړه ډېر څه اورېدلي دي." هټۍ وال ووېل، " اهرام د تيږو ډېرۍ دي، ته د خپل کور په انګڼ کې هم داسې ډېریٔ جوړولې شې" شپون ورته "وويل، " تا چرې د اوږد سفر خوبونه نه دي ليدلي؟

څو ورځې وروسته هلک بيا د الماریٔ خبره ورياده کړه نوهټۍ وال په قهرشو چې ولې د لوښو نندارتون جوړول غواړې. شپون وويل، " زه خپلو پسونوته تلل غواړم، اوس چې قسمت مو ښه دې نو له دې بايد ګټه واخلو." هټۍ وال وويل، " د مسلمان په حيث زه پينځه فرايض لرم، يوه د خداې په وحدانيت باور، بل پينځه وخته لمونځ، دريم په رمضان کې روژې او .څلورم د خپل مال نه بې وزلو ته ورکړه. پينځم حج دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه بله ورځ تا ویلي و چې زه دسیاحت خوبونه وینم نو زما خوبونه د مکې معظمې د زیارت په اړه وي، هغه ستا د اهرامونو نه هم لیرې دې." شپون ورته وویل، " نو ته ولې خپل خوب نه ریښتیا کوې؟"
ده وویل، "زه پوهیږم چې له ما بې وزله خلک هم حج ته ځي. زه هر کال زر وارې د حج خوبونه وینم. له دې صحرا تېرېږم. مکه زما منزل دې خو زه ورته تلل نه غواړم ځکه وېرېږم چې حج مې وکړو نو زما د ژوند جواز به ختم شي. بیا به کوم خوب وینم؟ په دې لاره ډېرې قافلې د حج لپاره ځي او ما سوچ کوو چې دومره پیسې سپما شوې نو ولاړ به شم. خوحج زما منزل دې او څوک چې منزل ته ورسیږي نو بیا نور خوبونه نشي لیدې. ما ته د حج خوبونه خوند راکوي ."
په هغه ورځ ده شپون ته د المارۍ جوړولو او د بهر ایښودو اجازه ورکړه.
بیا دوه میاشتې تېرې شوې او د نندارتون له کبله ډېر مشتریان دکان ته راغلل. ګټه ډېره شوه اوشپون حساب وکړو چې د کال تر پایه به دې نور پسونه هم واخلي او یو عرب تجار سره تجارت پیل کړي. ده اوس عربي ژبه هم زده کړې وه. هغه دوه ډېرې یوریم او تهومیم چې وروستي ځل یې په بازار کې لیدلې وې بیا یې نه وې لیدلې. د ده لپاره مصر اوس هم هغه هومره لیرې و څومره چې د تجار لپاره مکه معظمه خو ده نوي شیان زده کړي و.
یوه غرمه یې ولیدل چې یو سپل ګر په غونډۍ د ختلو نه وروسته په قهر زوره زوره لګیا و چې هلته د مشروب یوه هټۍ هم نه وه. شپون هټۍ وال ته وویل، " راځه هغو خلکو ته چای ورکړو چې په غونډۍ خېژي" ده وویل، " شاو خوا ډېرې قهوه خانې دي" شپون وویل، " که مونږ ورته د بلورو په ګلاسونو کې چای ورکړو نو دوي به رانه لوښي هم اخلي" د هټۍ وال دا خبره خوښه نه وه او شپون ته یې وویل، " بیا به نور خلک هم دا کار پیل کړي او زه به ترې وروسته پاته شم" خو د ورځې په پای کې یې ورته د چایو د خرڅولو اجازه ورکړه.
د غونډۍ په سر چې سپلانیان راوختل نو مخامخ ورته د بلورو یو دکان کې د چایو خښلو ځای ښکاره شو. چای په ښکلیو ګیلاسونو کې چې وڅښل شي نو خوند یې ډېر وي. هر څوک د چایو نه وروسته هم هغسې ګیلاسونه د کور لپاره غواړي. په لږو ورځو کې د دې هټۍ شهرت هرځای ته ورسېدو. سیلانیانو به نورو ته هم د دې هټۍ درک ورکوو اوځینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیلانیان به د هتۍ لیدو لپاره ورتلل. بیا نورو تجارانو هم ژر ژر داسې هتۍ پرانستې چې پکې د زینتي توکو سره چاې یې هم پلورل. خو د بلورو د هتۍ ځانګړتیا دا وه چې د غونډۍ په سر جوړه وه او هلته بله داسې هتۍ نه وه. مشتریان دومره ډېر شول چې هتۍ وال دوه نور ملازمان د کار لپاره وساتل او اوس د بلورو سره سره ده د چایو کاروبار هم پیل کړو.

شپون د لمر خاته نه وړاندې راویښ شو او خپل عربي لباس یې واغوستو. په افریقه کې اوس د ده یوولس میاشتې او نهه ورځې شوې وې. څپلۍ یې په پښو کړې او په پونډیو ښکته شو. ټول ښار تر اوسه ویده و. ده د بلورو په ګیلاس کې د چایو سره د ډوډۍ یوه ټوټه وخوړه، د دکان نه بهر پیتاوي ته کېناستو او چیلم یې څکول. د ده د روپیو کسوړه اوس ډکه وه چې یو سل او شل پسونه اود بیرته تلو ټکټ یې پرې اخستې شول. ده له افریقه د شیانو د تجارت جواز هم تر لاسه کولې شو.
هتۍ وال چې راویښ شو نو دواړو چاې وڅښلې او شپون ورته وویل، زه نن بیرته وطن ته ځم، غواړم چې څو پسونه واخلم او پخوانې کارپیل کړم. ته هم دومره پیسې لرې چې مکې معظمې ته ولاړ شې. هتۍ وال شیبه غلې و، نورې چاې یې په ګیلاس کې واړولې او شپون ته یې وویل، " تا زما په هتۍ کې یو نوې روح پوه کړه او زه په تا ویاړم . خو ته پوهېږې چې زه مکې ته نه ځم او ته هم بیرته د شپنو ژوند ته نه ځې.
شپون خپلې کوټې ته ولاړو او جامې کالي یې راټول کړل نو درې بوجۍ ترې ډکې شوې. ده اخوا دېخوا وکتل نو د شپنو کسوړه یې ولیده چې له ډېرې مودې یې نه وه لیدلې. ده ترې خپل واسکټ راوویستلو چې یو چا ته به یې ورکړي نو له دې دوه ډبرې راولوېدې. یوریم او تهومیم.
ده ته سپین ږیرې را په زړه شو. ځان ته حیرانه و چې دومره موده یې د هغه خیال هم نه وکړې. داسې احساس یې وکړو چې اوس دې ورته نږدې و. ده خپله کسوړه راواخسته او نور شیان یې پکې ور ومندل. ښکته ولاړو نو هتۍ وال د دوو سېلانیانو سره په خبرو بوخت و چې په هتۍ کې یې چاې څښلې. د هغه موسکا ورته د خواږو خرڅوونکي د موسکا په څیر ښکاره شوه. داسې موسکا د هغه سپین ږیري په مخ هم وه چې دوه ډبرې یې ورته ورکړې وې. ده د هتۍ وال سره په مخه ښه ونکړل ځکه د نورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلکو په مخکې يې ژړا خفګان نه خوښېدل. کسوړه يې په اوږه واچوله او مخ په ښکته روان شو. ده اوس خپلې فېصلې پخپله کولې شوې.
په هغه ودانۍ کې ناست انګرېز د يو کيميا ګر په لټون سفر ته راوتلې و. ده د خپل پلار ټوله شته مني د کيميا ګرۍ د فن په زدکړه خرڅ کړې و او اوس يې په يو کتاب کې ولوستي و چې يو عرب په دې کې برياليې شوې و چې سره زر جوړ کړي. هغه اروپاي ملکونو ته هم تللې واو داسې ويل کيده چې عجيبه څواک يې لرلو او عمر يې دوه سوه کاله و. ده هر فلز په سرو زرو بدلولې شو او د الفيوم په نخلستان کې اوسېدو. د دې ودانۍ نه بهر د انګرېز لپاره د يوې قافلې تابيا کيده.
دننه د څاروو د مرداري او د خولو بوي خپور و. خوانګرېز دا هر څه زغملي و او د مهمو کتابونو په مطالعه يې ځان بوخت کړې و. يو ځوان عرب هم د خپل درونډ پېټي سره هلته تم و او له اروپايي يې پوښتنه وکړه چې دې چرته روان و. انګرېز ورسره په سمه خله خبرې ونکړې. ده وليدل چې عرب د هسپانوي ژبې يو کتاب را وويستو او په ولوستلو بوخت شو.
انګرېز چې وليدل نو فکر يې وکړو، دا ښه خبره ده چې زه هم په هسپانوي پوهېږم ، که دې هم الفيوم ته روان دې نو په لاره ورسره خبرې کولې شم.
هغه ځوان چې پخوا شپون و، د تېرو دوو کالو نه هم هغه کتاب ولوستلو چې په سر کې يې د جنازې خبره ليکلې وه. تر اوسه يې څو پاڼې ولوستې وې. ځان سره يې وويل، ما د بلورو تجارت د پرېښودو په اړه سوچ نه و کړې خو اوس د خزانې په لټون راوتلې يم. داانګرېز راسره سمې خبرې نه کوي، که نه ملګرتيا به يې کړې وې. ده کتاب بند کړو ځکه نه يې غوښتل چې د انګرېز پيښې وکړي. ده د خپلې کسوړې نه دوه ډبرې راوويستې او په لاسونو کې يې واړول.
انګريز وويل، " يوريم او تهوميم" ځوان هغه ډبرې ژر پخپلې کسوړې کې کېښودې او وې ويل، " دا د پلورلو لپاره نه دي" انګرېز ځواب ورکړو، " دا دومره مهم هم نه دي، د بلورو په تيږو کې وي. د بلورو تيږې په زرګونو او په لکونو په شمير موندل کيږي. زه خبر نه ووم چې دا ډبرې په دې سيمه کې هم وي." بيا يې خپل جيب نه هم هغسې تيږې راوويستلې. " دا ډبرې سپيڅلې ګڼل کيږي او مسيحي پادريان يې د سرو زرو په تختو کې لګوي او په غاړه يې اچولې وي."

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوان خوشاله شو، "ته په شګون باور لرې؟"انګرېز وویل، " په ژوند کې هر څه شګون وي" د دوي خبرې د يو چاغ عرب په راتګ پاې ته ورسيدې چې دوي ته يې د الفيوم د قافلې د تګ خبر ورکړو. ځوان وويل، " زه خو مصر ته روان يم" عرب وويل، " الفيوم په مصر کې دې، ته څنګه عرب يې؟ هغه سړې ولاړو نوانګرېز ترې پوښتنه وکړه، " ته هم د کيميا ګر سره ليدو ته روان يې؟" ځوان وويل، " زه د يوې خزانې په لټون يم" خو ژر پخپلې خبرې پښيمانه شو.انګرېز د ده خبرې ته څه پام ونکړو "او وې ويل، " زه هم په يو لحاظ دا کار کووم

بهر د قافلې د تګ لپاره اوښانو ته پړې اچول شوي و. يوړيره ور چې "سترګې يې تورې وې، دوي ته وويل، " زه د کاروان سالار يم

په دې قافله کې د سفر لپاره دوه سوه سړي، ښځې او ماشومان راټول و، څلورسوه اوښان، اسونه، نورڅاروي او مارغان هم و. ډېرو سړو سره تورې او ټوپکې وې او دومره شور و چې سالار به خپله خبره څو وارې تکرار کړه. بيا د خوندې توب لپاره په زوره دعاګانې وشوې او د نغارې په يو درز سپاره روان شول. هغه ځوان اوانګرېز پخپلو اوښانو کښناستل . دانګرېز په اوښ د کتابونو ډک صندوقونه هم بارو. کاروان ختيځ لورې ته روان و. هر سهار به يې سفرپيل کړو. د غرمې به پړاو و او ماځيګر به بيا .روان شو

هغه ځوان اوس په صحرا کې نويو شيانو ته کتل او يا به په کتاب بوخت و. يو ساربان ورته وويل، " زه څو وارې د دې شګلنو زمکو نه تېرشوې يم. صحرا دومره لوې وي چې انسان ته يکې ځان ډېرکوچنې ښکارې." ځوان غلې و او هم هغه هوا يې احساسولې شوه چې د تعريفه د کلا په سر يې احساس کړې وه. ده د خپلو پسونو او د تجار د لور په اړه چرت وهلو چې په څه حال به وي. اوس د کاروان سفر د ده مکتب و ځکه په صحرا کې .يواځې شګه نه وه، کله کله ډبرينې غونډۍ هم ښکارېدې

يو وخت د کاروان مخ ته لويه غونډۍ راغله نو دوي ترې تاو شول او په مخ ولاړل. د څاروو پښې به په شګه ارام وې او دوي به د تګ پر وخت هڅه کوله چې په ډبرو پښې کې نه ږدي. کله کله په اوچې مالګې پوښلې جهيل به ښکاره شو نو د څاروو ګامونه به ګړندي شول. ساربان او نورکسان به له اوښانو او اسونو ښکته شول چې دوي له هغه ځاې ژر ولاړ شي. کله چې سهار به يو ستورې وليدل شو نوپوهېدل چې دوي د اوبو او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کجورې ونو ته نږدې دي. ځوان اوس خپل اوبښ په ښه توګه روانولې شو
.او ده سره يې ملګرتيا شوې وه
کله به په لاره د يو بل کاروان سره مخ شول. هغه وخت دوي به يو بل ته داسې شيان ورکول چې دوي سره اضافه و يا نه به و. کله کله به په تورو جامو کې مخ پټ کسان په اوښانو يا اسونو سپاره راڅرګند شول او د کاروان سره به يې مزل کوو بيا به يې درک نه و. دا هغه بدوان و چې د کاروان ساتنه يې کوله. په صحرا کې هم غله او وحشي قبايل اوسېدل. د
.شپې به ساړه و او دوي به د اور چاپيره ناست و
يوه شپه ځاروان خلکو ته وويل چې په قبايلو کې د جنګ اوازه ده. انګرېز پوښتنه وکړه،" ايا مونږ په خطر کې يو؟" ځاروان وويل، " څوک چې يو وارې صحرا کې داخل شي نو بيرته نشي تلې" ځوان هغهانګرېز ته ډاډ ورکړو چې مونږ که هر څومره اخوا دېخوا ولاړ شو او لاره ورکه کړو، اخر خپل منزل ته رسېږو" يوه شپه دوي دواړو له خوب نه ورتلو او د پړاو چاپيره يې قدم وهلو. ځوان هغه ته د خپل ژوند کيسه وکړه. انګرېز ورته د کيميا او د فلز معلومات ورکړل. ده ترې کتابونه وغوښتل او څو ورځې دا يې ولوستل. بيا يې بيرته ورکړل.انګرېز ترې وپوښتل، " څه دې
"ترې زده کړل؟" ځوان وويل، "دا ټول معلومات ډېر ساده دي
د الفيوم نخلستان ته په رسېدو ځوان حېرانه پاتې شو. دا ځاې د هسپانيې د يو ښار نه هم لوې و. ټول ځاې د کجورو په ونو پټ و چې شمېره يې پنځوس زره وه، پکې درې سوه کوهيان و او منځ کې بې شمېره خېمې ټک وهلې وې. انګرېز وويل، دا خو د الف ليلا د داستان په څېر ځاې دې، دلته قبايل به راباندې حمله خو ونکړي؟" ځاروان وويل، نخلستان د تل لپاره د امن ځاې وي دلته زيات تر ښځې او ماشومان اوسېږي، د قبايلو جنګونه په صحرا کې کيږي. نخلستان د پناه ځاې وي" د جنګ د خطر له کبله د دې قافلې خلکو ته د استوګنې لپاره ښه ځاې ورکړې شو. ټولو ته اعلان ووشو چې خپله وسله دې د ساتونکي قبيلې سردار ته وسپاري. په نخلستان کې د پوځي او د جنګيالي لپاره ځاې نه و. ځوان وليدل چېانګرېز يوه طفنچه له
.خلتې راوويستله او سردار ته يې وسپارله
دوي ستړي و نو په بېلا بېلو خېمو کې ويده شول. د ځوان سره پينځه نور صحراي ځوانان و چې په بل سهار له خېمې بهر يې ترېنه د ښارونو کيسې اورېدل غوښتې. ده د خپل شپانه توب ژوند کيسه وکړه او د بلورو د هټۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره یې پېل کړې وه چېانګرېز ورپسې راغلو او وې ویل" زه د ډېر
وخت نه د کیمیا ګر په لټه یم خو پیدا مې نکړو. ته راسره مرسته وکړه"
بیا دوي ټوله ورځ ګرځېدل خو اخر د یو کوهي سره نږدې کېناستل. ځوان
ورته وویل چې چا نه به پوښتنه وکړو خو انګرېز نه غوښتل چې خلک
ترې خبر شي. وروسته یې وومنل چې ځوان به له چا په عربي پوښتنه
وکړي. انګریز مایوسه شو خو ځوان ورته وویل، " زه هم د کیمیا ګر په
اړه نه ووم خبر، له تا مې واورېدل، ممکن په دې نوم یې څوک نه پېژني"
انګرېز وویل، " ښه نو بیا داسې وکړه چې له دوي پوښتنه وکړه چې دلته د
ناروغانو درملنه څوک کوي"؟
ده یوې میرمنې ته چې له کوهي یې خپل مشک ډکوو پوښتنه وکړه. هغې
ورته وویل چې د داسې سړي په اړه یې څه نه دي اوریدلي خبردارې یې
ورکړو چې په تور لباس کې ښځې واده وي او پردې سړې دوي سره
.خبرې نشي کولې او پکار ده چې دې د هغوي د روایاتو درناوې وکړي

ډېرې ښځې په تورو جامو کې د اوبو لپاره راغلې خو د انګرېز په ټینګار
هم ځوان له هغوي سره خبرې ونکړې. یو سړې راغلو نو ده ترې پوښتنه
وکړه. هغه وویل، "زمونږ علاج خداې پاک کوي" هم دغسې ډېرو سړو
ورته سم ځواب ورنکړو. اخر یوه ځوانه ښځه راغله چې منګې ورسره و
او تورې جامې یې نه وې اغوستې. ځوان چې د هغې تورې سترګې ولیدې
.نویوې بلې نړۍ ته یې کډه وکړه. د مینې او د ښایست نړۍ ته
هغه فاطمه نومیده او ددې د پوښتنې په ځواب کې یې وویل، " هغه سړې د
نړۍ له هر راز نه خبر دې او د صحرا د جناتو سره هم خبرې کولې شي"
. بیا یې یو خوا ته اشار وکړه چې دې هلته اوسیدو
په بله ورځ ځوان بیا د هغه کوهي په غاړه ناست و او په دې حېرانه شو
چې انګرېز هم هلته و او د صحرا خوا ته ځیر و. ده ته یې د کیمیا ګر سره
د ملاقات کیسه وکړه. " ده رانه پوښتنې وکړې چې ما کله د فولاد نه سره
زر جوړ کړي و، ورته مې وویل چې هم دغه چل ترې زده کول غواړم. ده
راته وویل چې کوشش کوه او همت وکړه. انګرېز ډېر مایوسه و چې زما
د ټول سفر پایله دا وه؟
ځوان ورته وویل، ښه ده نو کوشش کول پکار دي. انګرېز ولاړو نو فاطمه
راښکاره شوه. منګې یې ډک کړو نوځوان ورته وویل، "زه تا سره واده

(c) ketabton.com: The Digital Library

کول غواړم." د هغې له لاسه منګې ولوېدو او ټولې اوبه ترې وبهېدې.
ورته يې وويل چې دې د خزانې په لټون راوتلې دې او جنګ که هر څو بد
شي دې خو د ده لپاره ښه وه چې خپله مينه يې وموندله. فاطمې وويل، "
جنګ به يوه ورځ ختم شي." هغې منګې بيا ډک کړو او روانه شوه.
په راتلونکو څو ورځو کې ځوان به هره ورځ کوهي ته تلو او د فاطمې
سره يې خبرې کولې. ده اوس نه غوښتل چې مصر ته ولاړ شي خو هغې
ورته وويل چې دی دی خپل خوبونه ريښتيا کړي او دا به يې انتظار کوي.
انګرېز د خپلې خېمې مخ ته يوه بټۍ جوړه کړې وه چې پکې هر وخت اور
بلېدو. په دې اور به يو شفاف مرتبان ايښي و.
ځوان به صحرا ته ورتلو او يوه ورځ د کجورو د ونو نه اخوا په شګلنو
تيږو کې يې صدف وليدل. ده سوچ کوو دا زمکه به يو وخت د سمندر په
تل کې وي. بيا پخپل سر يې د حرکت احساس وکړو نو اسمان ته يې
وکتل. هلته دوه باز په الوت و. دې يو څه خوب وړې غوندې شو او وې
ليدل چې يو باز په بل حمله وکړه. هم هغه وخت ده پخپل تصور کې يو
پوځ وليدو چې د تورو سره په نخلستان کې را دننه شو. دې هېښ شو.
غوښتل يې چې دا انځور له زهن نه وباسي. د سپين ږيري خبره يې په
زړه شوه چې شګون ته پام کوه.
دې بېرته د کجورو ونو ته ولاړو او نخلستان ورته خوندي نه ښکارېدو.
يوې ونې سره څاروان ناست و چې په ليدو يې ورته وويل، يو پوځ را
روان دې، ما د خوب په حالت کې دا پوځ وليدو" ده ورته وويل، صحرا د
انسان زړه روښانه کړي، ته بايد د قبيلې سردارانو ته حال ووايې" ځوان
وويل، دوي به را پورې ملنډې وهي" څاروان وويل، " دوي صحراي خلک
دي او په شګون پوهېږي"
د نخلستان په منځ کې ځوان د سپينې خېمې ساتندوي ته ولاړو او وې ويل،
" ما په صحرا کې شګون ليدلې دې " ده ورته څه وونه ويل او دننه
ولاړو. کله چې را بهر شو نو سپين او طلاي عرب لباس اغوستې يو
ځوان ورسره و. ځوان ورته د باز اود پوځ په اړه وويل.
په هغه شپه سپينه خېمه کې ډېر خلک راټول و. ځوان چرې د داسې ځاې
تصور هم نه وکړې. په فرش قيمتي قالينې غوړيدلې وې او په لاس جوړ د
سرو زرو فانوسونه پکې ځوړند و چې شمعې پکې بليدې. د خېمې په بل
سر کې سرداران ناست و او شا ته يې د زري کار بالښتونه و. خدمت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګارانو به د مېوې او د چايو ډک طشتونه، چيلمونه ورته کېښودل. هلته اته سرداران ناست و او ځوان ټولو ته وکتل چې مشر به يې څوک وي. هغه د دوي د پوښتنو ځوابونه ورکول او د خپل خوب په اړه يې وويل.
ټولو د يو بل سره په داسې عربي خبرې کولې چې دې پرې نه پوهيدو. بيا يو سپين ږيرې ورته وموسېدو، " دوه زره کاله پخوا يو کس خوبونه ليدل، هغه خپلو ورونو په کوهي کې واچوو. زمونږ تجارانو دې مصرته يوړواو هلته دې مريې شو. د ده نوم يوسف عليه السلام و. ده د فرعون د خوب تعبير وښودلو. مصر يې د قحطۍ نه وژغورلو. دې هم له نااشنا وطن هلته ورغلې و او ښاي ستا د عمر و. مونږ د صحرا د رواياتو درناوې کوو او هيڅوک نخلستان کې جنګ نه کوي. مونږ د خپل دښمن سره لوز نامه کړې ده خو سبا به دا فسخ کړو. هيڅوک به په نخلستان کې وسله نه ګرځوي خو سبا ټوله ورځ به مونږ د وسلې سره د خپل دښمن څارنه کوو. د دښمن د لسو کسانو په وژنه مونږ تا ته د سرو زرو يوه ټوټه انعام کې درکوو. خو که سبا ماښامه پورې هيڅ ونه شول نو يوه وسله به په تا وکاروو.
ځوان له خېمې راووتلو او د څوارلسمې سپوږمۍ ته يې وکتل. دې پخپلو خبرو پښيمانه نه و. تر اوسه يې ژوند لکه د يو جوارې تېر کړې و. که سبا دې ووژل شو نو مانا يې دا وه چې خداې پاک د ده راتلونکې بدلولو ته تيار نه و. دې د نورو شپانو نه ښه و چې خليج نه پورې راغلو او دومره لويه صحرا يې وليده، فاطمه يې وليده. ناڅاپه دوړې باد شوې او د اس د پښو درزا ده ته ډېره نږدې ودرېده.
د ده مخ ته يو ډېر تکړه اس ولاړ و چې ورباندې په تور لباس ، تورپټکې، په تور نقاب پټ مخ سړې ناست و. د ده په اوږه يوباز ناست و. ده خپله توره راوويستله چې د سپوږمۍ په رڼا کې وځلېده. وې ويل، " چا د بازونو د پرواز د مشاهدې جرات وکړو؟ د ده غږ ډېر لوړ و او انګازه يې هرې خوا ته خپره شوه. ځوان وويل، " ما دا جرات کړې دې" او د تورې د ګوزار خوړلو لپاره يې خپل سر ټيټ کړو. خو هغه سړي خپله توره ښکته کړه او د دې څوکه د هلک د تندي سره ولګيده. د هغه له تندې د وينې يو څاڅکې پر زمکه پريوتو.
سپورغلې و خو بيا يې وويل، " تا ولې د مارغانو د پرواز مشاهده وکړه؟"
ځوان وويل، " ما هم هغه څه وليدل چې مارغانو راته ښودل ، دوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نخلستان ژغورل غواړي" سړي وويل، " خداې چې څه غواړي، هغه کوي، ته څوک يې چې دا بدلول غواړې؟" ځوان وويل، " کوم خداې چې پوځونه جوړکړي دي، باز يې هم جوړکړې دې او ما ته يې د باز ژبه راښودلې ده. " سړي د ده له تندي توره ليرې کړه او وې ويل، " د خپلې وړاند وېنې سره احتياط کوه، کله چې څه وليکل شي نو د هغې د بدلولو لاره نه وي" ځوان وويل، " ما يواځې پوځ وليدو، د جنګ پايله مې نه ده ليدلې" سړي ترې پوښتنه وکړه چې په صحرا کې يې څه کول نو ده ورته د خپل خوب خبره وکړه. هغه خپل اس تاو کړو نو ځوان ورته په چيغه وويل، " ته کوم ځاې اوسېږې؟ " سړي جنوب ته اشاره وکړه نو ځوان پوهه شو چې ده کيميا ګر سره يې ملاقات کړې و.

په بل سهار د الفيوم په ونو کې دوه زره وسله وال کسان ځاې پر ځاې و او له غرمې وړاندې په افق پينځه سوه قبايل راښکاره شول. په ظاهره دوي بې وسلې ښکاري۳بدل او د نخلستان په منځ کې لوې سپينې خېمې ته ولاړل. خو د رسېدو سره يې له خپلو تورو جامو ټوپکې او تورې راوويستلې او په تشه خېمه يې يرغل وکړو. د نخلستان سپرو دوي له هرې خوا ګيرکړل او په نيم ساعت کې يې ټول ووژل. يوسالار يې پاتې شو او هغه د مشر سردار مخ ته يې يوړو نو ترې پوښتنه وکړه، " تاسو ولې د نخلستان روايت نه سر غړولې و؟" ده وويل، " زما خلک اوږي تږي او ستړي و، غوښتل مو چې د بل جنګ نه وړاندې دا نخلستان ونيسو".

د يرغل کوونکو سالار د کجورې د يوې ونې سره غرغره کړې شو. مشر هغه ځوان راوبللو او د سرو زرو پنځوس ټوټې يې ورته ورکړې. بيا يې وويل د يوسف عليه السلام په شان ته د مشير په توګه مونږ سره کار کولې شې"

کله چې د ماښام لومړی ستورې راښکاره شو نو ځوان جنوب لورې ته روان شو. هلته يوه خېمه ولاړه وه او ځينو لاروو ورته وويل چې په دې کې پېريان اوسېدل. خو دې د خېمې نه بهر په انتظار شو. کيميا ګر په اس راښکاره شو چې په اوږو يې مړه بازان رااخستي و. د ده په ليدو يې ورته وويل، چې دې بايد هلته نه وې.

دې د اس نه راښکته شو او ځوان ته يې دننه راتلو اشاره وکړه. هغه خېمه هم د نخلستان د نورو خېمو په څير وه. ځوان اخوا دېخوا وکتل خو هلته نه بټۍ وې او نه اوزار. د کتابونو څو ډېرۍ، د ډوډۍ پخولو شيان او يوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

قالینه پر زمکه هواره وه چې مرموز انځورونه پرې جوړ و. کیمیا گر ورته وویل، " کېنه، مونږ به یو څه ځښنو او دا بازان به وریتوو." ځوان په زړه کې کرل ربېل چې ایا دا هم هغه بازان و چې ده په اسمان کې لیدلي و؟ خو هیڅ یې وونه ویل. اور بل شو او څو شیبې وروسته خېمه د پخلي له خوشبوي ډکه شوه.
ځوان پوښتنه وکړه چې کیمیا گر ولې د ده سره لیدل غوښته نو هغه ورته د شگون وویل او دا چې هوا ورته ویلي و چې د خزانې د تر لاسه کولو لاره به ورته ښاي. ځوان وویل، " ما خپله خزانه تر لاسه کړې ده، زه یو اوښ او د سرو زرو پنځوس ټوټې لرم او پخپل وطن کې به ډېر شته من کس یم" هغه ورته وویل، " دا هر څه خزانې پورې هیڅ اړه نه لري. ته خپل اوښ خرڅ کړه او اس واخله ځکه اوښ په زرگونو میله سفر کوي او نه ستړې کېږي خو یو وارې خپلې گونډې پر زمکه کېږدي او مړ شي. اس داسې نه دې، تا ته د هغه ستړیا ښکاري او هم هغه هومره کار ترې اخلې، کله چې مري هم ته ترې خبرېږې! "
په بله شپه ځوان په یو اس سپور د کیمیا گر خېمې ته راغلو چې د ده په لیدو په یو ټوپ پخپل اس سپور شو. د ده په اوږه یو باز ناست و، ځوان ته یې وویل " په صحرا کې هرځاې چې دې ژوند لیدلو نو راته وایه، هم هغه خلک خزانه موندلې شي چې په صحرا کې د ژوند نښې لیدې شي". ځوان وړاندې او کیمیا گر ورپسې نیم ساعت روان و. یوې تیږې سره د ځوان اس ورو شو نو کیمیا گر ټوپ کړل، د یو ډبرې سره په سوري کې یې لاس دننه کړو او څو شېبې یې د څه شي سره کشمکش و، بیا یې یو تور ښامار له لکۍ نیولې راویستو.
د دې تور ښامار زهر انسان په یوه شیبه کې وژلې شي او ځوان خبر و چې کیمیا گر به یې په سوري کې چیچلې وي خو د ده په مخ د تکلیف احساس نه و. دې خپل اس ته ولاړو، توره یې راواخسته او د دې په څوکه په شگه یې یوه دایره جوړه کړه. کله چې مار یې په دې دایره کې یې کېښودو نوهغه ارامه شو. ځوان ته یې وویل، " دې مار تا ته په صحرا کې د ژوند شگون ښکاره کړو او زه د دې په لټون ووم.
ځوان اوس ناارامه و، " زه په نخلستان کې اوسېدل غواړم، دلته فاطمه ده او زما لپاره د خزانې نه کمه نه ده. که زه پاتې شوم نو څه به وشي؟"
کیمیا گر ورته وویل، " ته به د نخلستان مشیر شې، ډېر مال ،پسونه او

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبنان به ولړي، فاطمې سره به واده وکړې او د صحرا د ژوند سره به بلد شې. بل کال تا ته به هغه خزانه را یاده شي. تا ته به هر وخت یو شګون د دې لاره ښاي خو ته به نه ځې. ته به هره شپه اخوا دېخوا ګرځې او فاطمه به درته خفه کېږي چې د هغې له کبله تا خپل لټون پرېښودو. بیا ته به خبرېږې چې ستا خزانه ورکه ده. ته به شګون نشې تر لاسه کولې او کله چې قبایلي سرداران دا ووینې نو تا به د خپلې عهدې نه وشړي. خو ته به یو لوې تجار یې او هر وخت به دا چرت وهې چې تا ولې د خپل بخت ملګرتیا ونکړه خو بیا به ډېر ناوخته وي" ځوان وویل، " زه به سهار تا سره ځم"

د سپېده چاودې نه دوه ساعته وړاندې ده په خېمه کې یو هلک ته وویل چې دې د فاطمې خېمې ته دې بوځي. په بدل کې یې ورته د سرو زرو یوه ټوټه ورکړه. هلته په رسېدو یې وویل چې فاطمې ته د ده پیغام ورکړي چې دې ورته په انتظار و او یوه بله د سرو ټوټه یې هم ورله ورکړه. دې د فاطمې سره د کجورو ونو ته ولاړو. دا د نخلستان د اصولو سرغړونه وه خو ځوان اوس دومره پرواه نه ساتله. فاطمې ته یې وویل چې دې مصر ته روان و خو بیرته به راشي ځکه ده ورسره مینه لرله. هغې ورته وویل چې دا به یې لاره څاري، د صحرا ښځې تل په انتظار وي.

کیمیا ګر هغه ځوان ته په لاره وویل، " څه چې دې شا ته پرېښي وي د هغې په اړه سوچ مه کوه." ده خپل باز د ښکار لپاره واستولو چې پخپلو پنجو کې به یې سویه او مارغان راوړل. دا به یې د ډوډۍ لپاره په اور وریتول. په اوومه ورځ دوي د شپې پړاو وکړو نو کیمیا ګر ورته خپله د اوبو بتکه ورکړه، " ته د خپل سفر په وروستي پړاو کې یې." ځوان وویل، " تا راته یوه خبره هم را ونه ښودله، تا ته ولې کیمیا ګر وای؟" هغه وویل چې دا علم یې د خپل پلار نیکه نه زده کړې و خو ده سره زر نه جوړول. د کاینات د تخلیق په راز ځان خبر کړه او د دې لپاره د خپل د زړه غږ واوره. راتلونکي دوه ورځې دوي په خاموشۍ له صحرا تېریدل ځکه په دې سیمه کې خونړي جنګونه روان و. کله کله به یې په افق وسله وال کسان ولیدل او د ځوان په زړه کې به وېره پیدا شوه خو کیمیا ګر ورته ویلې و چې د خپل زړه پوهه لوې کار و.

په بله ورځ د قبایلو درې کسان په دوي ورپېښ شول، وې نیول او پوښتنه یې ترې وکړه چې هلته یې څه کول. کیمیا ګر وویل، " زه د خپل باز سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکار ته راوتلې یم." دوي له اسونو راښکته او تالاشي کړل. د ځوان نه يې پوښتنه وکړه، چې ولې دومره سره زر ورسره و. ده وویل چې د مصر اهرامونو ته روان و او دایې د لارې خرڅ و. د کیمیا گر په شیانو کې د بلورو په یو بوتل کې مایع وه چې د چرگې د اگۍ نه لږ لوې د ژیړ رنگ شیشې اگۍ پکې ایښې وه. هغوي ته یې وویل چې دا مایع د کایناتو یو جز و او هر څوک چې یې وڅښي هغه ناروغه کیږي نه. د دې شیشې یوه ټوټه هریو فلز په سرو زرو بدل کړي. عربانو په دې خبره وخاندل او کیمیا .گرهم په خندا شو. دوي ورته د سفر اجازه ورکړه

لږ وړاندې ولاړل نو ځوان ترې پوښتنه وکړه چې تا ولې هر څه هغو کسانو ته وویل. کیمیا گرو ویل، " تا ته یو ساده درس ورکولو لپاره. کله چې تا کې ډېر جوهر وي او نورو ته یې واې نو هیڅوک دربانډې باور نه ".کوي

یو بل ځاې بیا د قبایلو سره مخ شول چې دوي یې وړاندې نه پرېښودل خو کیمیا گر ورته وویل دوي ډېر لیرې نه ځي. د اهرامونو نه د دوو ورځو مزل پاتې و چې ځوان وویل ډېر ژر به مونږ. له یو بل بېل شو نو خپل علم دې راته وونه ښودلو. کیمیا گر ورته وویل، " ستا له وړاندې نه ډېر څه کیمیا زده دي. د شگې نه یو سیپۍ راواخله او غوږ ته یې ونیسه نو د ".سمندر غږ به اورې

په بله ورځ څو پوځیان په اسونو سپاره راښکاره شول او دوي یې خپل مشر ته بوتلل. هغه ورته وویل، " تاسو جاسوسان یئ! کیمیا گر وویل، مونږ مسافر یو او زه د خپل ملگري لار ښود یم چې کیمیا گر دې او ستا قبیلې لپاره یې ډېر مال راوړې دې" د ځوان کسوړه یې راښکله او د سرو زرو ټوټې یې ترې راوویستې او مشرته یې کېښودې. هغه دا واخستې او پوښتنه یې وکړه چې کیمیا گر څوک وي؟ ده ورته وویل، دې د فطرت او نړۍ نه خبر وي او که وغواړي نو ستاسو دا پوځي مرکز د بادو په زور ورانولې شي. ټولو وخاندل. سردار وویل " زه دا لیدل غواړم" کیمیا گر وویل، د ده درې ورځې پکارې دي چې ځان باد کړي" ځوان په وېره و او چې بهر راووتلو نو کیمیا گر ورته وویل، دوي ته خپله وېره مه ښکاره کوه. عربانو د دوي اسونه واخستل او نور یې پرې غرض ونکړو. ځوان وویل اوس به څه کوو ؟ زما ټوله شته مني تا دوي ته ورکړه. کیمیا گر وویل، "هو د دې په بدل کې مو درې ورځې ژوند واخستو. مونږ عربان

(c) ketabton.com: The Digital Library

په يو شي باور لرو چې يوه پيښه دوه وارې نه کيږي، که دوه وارې ووشي نو بيا دريم وارې هم کيږي. تا دوه وارې خپل شته د لاسه ورکړي دي. ".کېدېشي دريم وار هم داسې ووشي

لومړې ورځ تېره شوه او شا و خوا جنګ په زور روان و، ډېر ټپيان يې مرکز ته راوړي و. ځوان د کيميا ګر په لټون صحرا ته ولاړو چې باز ته يې ډوډۍ ورکوله. له ده يې وپوښتل چې خپل ځان به څنګه په باد اړوي. هغه وويل، دا نړۍ د خداې پاک مادي اړخ دې او کيميا ګر د دې روحانې اړخ نه هم خبر وي" په بله ورځ ځوان په يوې غونډۍ وختلو او ټوله .غرمه يې د صحرا او د خپل زړه اوازونه اورېدل

په دريمه ورځ د قبايلو مشر د خپلو نورو ملګرو سره هغې غونډۍ ته ولاړل. ځوان ورته د کېناستو وويل. ده افق ته کتل او د صحرا سره يې خبرې کولې چې دې فاطمې سره ليدل غواړي او د هغې لپاره بايد دې ځان په هوا بدل کړي. صحرا ورته وويل، زه به شګه درکړم خو هوا سره خبره وکړه. ده هوا ته وويل، زه ستا په شان کېدل غواړم چې خپلې محبوبې ته ځان ورسوم. هوا د ده په مخ ولګېدو او شګه يې راوالوزوله. څو شيبې وروسته دا په طوفان بدل شو او لمر په شګو کې پټ شو. پوځې .مرکز اوس نه ښکارېدو

د صحرا خلکو دا باد پېژندلو او ورته يې سموم ويل. د پوځيانو اسونه هنګريدل او د دوي وسله په شګو ډکه شوه. د جنګيالو مخونه په نقاب پټ و خو د دوي له سترګو وېره ښکارېده. سردار وويل ، "بايد دا پاې ته ورسيږي" خو ځوان اوس د لمر سره خبرې کولې. په صحرا کې خېمې له ېريو اوشکېدې، څاروي وتښتيدل او د غونډۍ په سر ټولو د يو بل لاسونه نيولي و چې هسې نه والوځي. ځوان د محبت په مټ د کايناتو له روح تېر .شو او وپوهېدو چې د ده روح د هغه برخه شو

د سموم باد داسې راغلو چې هغه پوځې مرکز يې تباه کړو او څو کاله وروسته هم خلکو دا کيسه يو بل ته کوله چې يو عرب خپل ځان د يو زوره ور سردار مخ ته په هوا بدل کړې و. کله چې باد ودرېدو نو هر چا د ځوان د ليدو هڅه کوله چې اوس د مرکز سره نږدې يو ساتندوې سره ولاړ و. خلک ترې په وېره و خو دوه کسان موسېدل. کيميا ګر او هغه سردار. په بله ورځ سردار دوي سره يوه ډله وسله وال بدرګه واستول او دوي ټوله ورځ سفر وکړو. ماښام دوي يو کلسيا ته ورسېدل نو کيمياګر له اس ښکته

(c) ketabton.com: The Digital Library

شو. هغه بدرګه ډله بېرته واستوله او ځوان ته يې وويل، له دې ځای نه
.وړاندې به ته يواځې سفر کوې. اهرام اوس د دريو ساعتو په مزل و
ده د کليسا دروازه وټکوله او يو پادري راښکاره شو. هغه سره يې په
عبراني ژبه څو خبرې وکړې او ځوان ته يې وويل، " ما د دوي په پخلنځې
کې د کار اجازه واخسته" بيا دوي د کليسا شا ته جوړ پخلنځي ته ولاړل .
کيميا ګر په يو انغري کې اوربل کړو او پادري ورته لږ فولاد راوړل چې
ده د اوسپنې په يولوښي کې په اور کېښودو. کله چې دا ويلې شو نو کيميا
ګر د خپلې کسوړې نه د ژيړ رنګ اګۍ راوويستلې او په موم کې تاو شوې
د وېښتو په شان نقريي تار پکې ورواچول. دا هر څه په سور رنګ
واوختل نو لوښې يې له اوره ښکته کړو او د پادري سره يې د جنګ په اړه
.خبرې پيل کړې
پادرې وويل ددې جنګ له کبله قافلې په غزه کې ايسارې دي خو د خداي
امر به په ځای کېږي. کله چې لوښې سوړ شو نو ځوان هک پک پاتې شو.
په هغې کې سره زر پراته و. ځوان پوښتنه وکړه، " دا زه زده کولې شم؟"
کيميا ګر وويل، " دا زما قسمت و، ستا نه، خو دا مې ځکه درته ښودل چې
هر څه امکان لري" ده هغه سره زر په څلورو برخو ووېشل، يوه يې
پادري ته ورکړه چې د زايرينو خدمت يې کړې و. بله يې ځوان ته ورکړه
چې د ده ټول سره زر يې سردار ته ورکړي و. دريمه يې ځان سره وساتله
او څلورمه يې پادري ته ورکړه چې د ځوان لپاره امانت وساتي او چې کله
.يې پکار وي ورته ورکړي
ځوان څو ساعته نور په صحرا کې روان و او د خپل زړه خبره يې اورېده.
کيميا ګر ورته وېلي و چې کوم ځاې ستا زړه درته ووای هم هلته به خزانه
وي. د يوې غونډۍ په سر چې وورسېدو نو اهرام ورته ښکاره شول . دې
په ګونډو شو او د خداې په شکر يې وژړل. بيا يې پام وکړو چې کوم ځاې
د ده اوښکې توې شوې وې هلته يوه توره ډمبره (غالبوزه) تاوېده. دا يو
.ښه شګون و
ده هم هلته کنستون پيل کړو. خو د ټولې شپې د کنستون نه وروسته هم څه
يې ونه موندل. د ده لاسونه تناکي شول او په خاورو کې يې يوه لويه تيږه
مخ ته راغله. ناڅاپه په تياره کې څوکسان راښکاره شول او له ده يې
پوښتنه وکړه، چې هلته يې څه کول. دې له وېرې غلې و او هغو کسانو د
ده تالاشي واخسته نو په کسوړه کې يې سره زر وموندل. دوي وويل ښاي

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا نورسره زر په دې خاوره کې پټ کړي دي، دا زمونږ پکار دي. ده ته
.يې د کيندنې امر وکړو خو هيڅ رابرسېره نشول
د سپيده چاودې پر وخت هغوي د ده په وهلو پيل وکړ او دومره يې ووهلو
چې جامې يې وشلېدې او په وينو سور شو. ځوان ته خپل مرگ نږدې
ښکارېدو. په چيغه يې وويل، " ما د يوې خزانې لپاره زمکه کيندله" بيا
يې دوي ته خپل خوب بيان کړو. د هغو کسانو مشر ورته وويل، " ته بې
عقل يې چې په خوبونو باورکوې. دوه کاله پخوا په دې ځاې ما يو خوب
بيا بيا ليدلو چې زه د هسپانيې يو وران کليسا ته ځم چې يو شپون د خپلو
پسونو سره پکې ويده دې. د کليسا په منځ کې د مصري شهتوت لاندې يوه
خزانه ده چې بايد ما تر لاسه کړې وې. خو زه دومره کم عقل نه يم چې د
خپل خوب د ريښتيا کولو لپاره له دې لوې صحرا نه تېر شم." دوي ورته په
بدو ردو وېيلو ولاړل نوځوان راپاسيدو. د اهرامونو لوري ته يې وکتل چې
.ورپورې يې خاندل. ده هم وخاندل او پوهه شو چې خزانه چرته وه
څه موده وروسته ځوان د هسپانيې په هغه وران کليسا کې ملاست و. هغه
وخت يې را په زړه شو چې د خپلو پسونو سره هلته ويده کېدو. اوس يو
کودال ورسره و. په بله غرمه ده د مصري شهتوت په جرړو کې زمکه
وکيندله او نيم ساعت وروسته ده يو هسپانوي صندوق رابرسېره کړو چې
له سرو زرو د سيکو او قيمتي ډبرو ډک و. د ده په سر اوس څو کارونه
و. په تعريفه کې هغې سپين سرې ته د خزانې لسمه برخه ورکول و. د
افريقه نه راتلونکې هوا " ليوانټر" د ده پر مخ ولگېدو چې پکې نه د بدوانو
د حملو وېره وه او نه د صحرا خوشبوي و. په دې کې هغه خوشبوي و
چې د فاطمې له وجود راوتلې و. ده وويل، " فاطمې زه در روان يم.
" پاى

Get More e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library